

SİNİP

SİNİP

SİNPALE
BEŞİNCİ SİNOP BİENALİ
FİFTH SİNOP BIENNIAL
12 TEMMUZ / JULY
31 AĞUSTOS / AUGUST
2014

"Kar amacı gütmeyen *Sinopale* süresince yayınlanan bir bienal gazetesidir."

sayı: 1

İllüstrasyon:
Macide Damla Esen

SİNOP'A YENİDEN BAKMAK?

1990'larla birlikte dünya çapında üretim faaliyetinden uzaklaşan kentler; kültür, sanat, müzik, tasarım ve bilişim faaliyetlerine yönelerek ekonomik açıdan bir çıkış yolu aramaya başlamışlardır. **Syf. 7**

SANATÇILAR NELER YAPIYOR?

Yazan: Nil Gözübüyük

Dünyanın dört bir yanından gelen sanatçılar, Sinop'u gezdiler, araştırdılar, Sinoplularla tanıştılar, Sinoplularla çalıştılar. Bize, neyi neden ve nasıl yaptıklarını anlattılar. **Syf. 8-9**

SİNPALE SİZİN İÇİN

NE İFADE EDİYOR?

Röportaj: Mahir Namur, Sinan Namur

Birçok kişi Sinopale'ye emek harcıyor. Onları neyin motive ettiğini sorduk. **Syf. 6**

SOKAKLAR BİZLER İÇİN

Yazan: Yusuf Emre Yalçın

Caddede çalan müzik, dans eden, bisiklete binen, yerleri boyayan, sohbet eden insanlar, oyun oynayan çocuklar, boyalı suratlar, kostümlü gençler ve Helesa yürüyüşüne bağlanan koca bir gün! **Syf. 11**

SİNPALE 5: DEĞİŞİM SÜRECİ OLARAK "ÖĞRENME"

Yazan: Aslı Çetinkaya

Sinopale 5 bu yıl 1 Temmuz – 31 Ağustos tarihleri arasında, "Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlemlemek" ana başlığı altında gerçekleşecek. **Syf. 2**

"İDEAL LABORATUVAR: KÖY ENSTİTÜLERİ"

Yazan: Emre Zeytinoğlu

Bu sergide eğitimin sanat ile ilişkisini, Türkiye tarihinin en önemli toplumsal tasarılarından biri olan, fakat içinde aynı ölçüde de dramatik bir öykü barındıran bir simgeden yola çıkarak sunmayı seçiyoruz. Bu simge, Köy Enstitüleridir. **Syf. 3**

SİNPALE 5 HELESA İLE AÇILDI

Beşinci Sinop Bienali 12 Temmuz Cumartesi Günü, Ayda 1 Gün Sokak Bizim Etkinliği ve Binlerce Kişinin Katıldığı Helesa İle Açıldı.

Sinopale 5 "Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlem" ana başlığı altında 12 Temmuz-31 Ağustos 2014 tarihleri arasında Sinop Hal Binası, eski Postane binası, Fikret Övet'in Ofisi, Eski İstanbul Otel binası, Mehmet Yüksek Evi, Pervane Medresesi, Arkeoloji Müzesi ve Sinop Mimarlar Odası'nda gerçekleştiriliyor.

Geçen yıllarda Tarihi Sinop Cezaevi'ni merkez alan Sinopale bu yıl merkezini Sinopluların günlük yaşamına taşımaya karar vererek merkezini Sinoplunun günlük hayatına taşıdı. Halen içinde kasap, manav dükkanlarının, terzi atölyelerinin, ofislerin, derneklerin, kahvehane ve sanatçıların bulunduğu, 1950 ve 60ların en hareketli noktası olan sebze hali Sinopale'nin bu yılki kalbi. Bienal sanatçıları hem kendi aralarında, hem de Sinoplularla Hal'de buluşuyor. Adeta bir arı kovani gibi üretiyor herkes. Çalışma saatlerinin ardından kapanan dükkanlarla sessizleşiyor ama hareketini kaybetmiyor Hal, akşam performanslar ve film gösterimleri ile bambaşka bir hayat kazanıyor. Hal'de üretilen etkinlikler, sergiler, performanslar yalnızca Hal'de sergilenmiyor. Selçuklu döneminde medrese iken bugün geleneksel el sanatları çarşısı olan Pervane Medresesi'nin avlusunda beden perküsyonu atölyesi, çocuk sanat atölyeleri, müzik terapi atölyeleri, Arkeoloji Müzesi'nin bahçesinde sanatçı konuşmaları, kültür ve sanat üzerine sohbetler organize ediliyor. Üretilen sanat eserleri ise alışlagelmişin dışındaki mekanlarda sergileniyor: sokakta, bir evde ve bir ofiste...

Bienal yine birçok gönüllü ile hayat buluyor. Sadece kurumların değil, kişilerin etkinliği olan Sinopale'yi Sinop'tan, başka kentlerden ve başka ülkelerden onlarca gönüllü emek vererek var ediyor. Kimisi bilgisayardan anlıyor, kimi yazmaktan, kimi çizmekten, kimi yapmaktan, kimi mekan tasarımı, kimi tercüme yapmaktan, kimisi de müzik yapmaktan. Herkes yapabildiği şeyle katkı veriyor... Bu yıl küratörler dördüncüsü yapılan Ayda Bir Sokak Bizim'i ve geçmişi belki de yüzyıllar öncesine dayanan Helesa'yı konseptin bir parçası ve Sinopale'nin başlangıç noktası olarak bienal kapsamında gerçekleştirmeye karar verdiler. Kollektif hareketler ve bireyin rolünü sorgulayan "Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlem" başlıklı bienal, toplumsal yardımlaşma ve dayanışmayı teşvik eden güncel ve geleneksel iki kültürel etkinliğe vurgu yapmış oldu. Bu şekilde merkezinde çağdaş sanat olan Sinopale'nin açılışı da bu yıl sıradışı oldu. Aşıklar Caddesi 12 Temmuz Cumartesi günü trafiğe kapatıldı, mahalleliler sokaklarını hep birlikte şenlik alanına dönüştürdü, kentlerine gelen sanatçıları "Sinopale Ayda Bir Gün Sokak Bizim" etkinliğiyle sokaklarında bir şenlikle karşılamış oldular.

Ertesi günden itibaren sanatçılar işlerini üretmeye başladılar. Birçok ülkeden 27 sanatçı Sinoplularla birlikte harıl harıl araştırıyor, yazıyor, çiziyor, yapıyor ve işlerini 19 Temmuz'daki sergi açılışına yetiştirmeye çalışıyorlar. Cumartesi günü saat 19.00'da eski Postane'nin önünde açılış töreni olacak ve ardından bütün diğer mekanlar hep birlikte gezilecek.

SİNOPALE 5: DEĞİŞİM SÜRECİ OLARAK “ÖĞRENME”

Sinopale 5 bu yıl 1 Temmuz – 31 Ağustos tarihleri arasında, “Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlemlemek” ana başlığı altında gerçekleşecek. Sinopale kapsamında üç ayrı serginin yanı sıra, Sinopale Akademi (1-20 Temmuz), Atölyeler (12-19 Temmuz) ve Sinopale Performans (21 Temmuz – 17 Ağustos) gibi farklı formatlara sahip etkinlikler de yer alacak.

Sinopale 5'in kavramsal çerçevesinin başlığındaki “sıfır noktasından gözlem” ifadesi, dünyaya bakmanın yeni çoklu biçimlerini araştıran bir metoda ve merkezin var olmadığı başka bir dünya tasavvuruna gönderme yapıyor. İnsani durumların tek bir panoramik görünümü olmadığını savunuyor; “dünyanın karşısından” değil “dünyanın içinde” olarak incelemek. “Kümeler ve kristaller”olarak belirlenen ilişki ve yapı formlarından ilham alarak da gayrimaddi ve çevresel müştereklerimize ve müşterek olanın ölçülemezliğine atıfta bulunuyor. Dayanışma, yeni müşterekler üretebilecek bir ilişkilene biçimi olarak tanımlanıyor. Biraraya gelinebilecek “sıfır noktası”nın bilgi alanını oluşturmayı amaçlıyor. Yeni ifadeler üretmek için “büyük politikalar”dan değil, ilk başta marjinal görünen süreçlerden, minör formlardan başlamayı öneriyor. Minör olanın somut olduğu fikrini akılda tutarak... Sorduğu sorulardan biri minör öğrenme süreçlerinin daha büyük düşünce hareketlerini doğurup doğuramayacağı ya da kimi hareketlere yaşamsal enerji sağlayıp sağlayamayacağı. Ayağını bastığı yerdeki sosyal ve ekonomik bağlamdan yola çıkarak, mecburiyet gibi görülmesine çabalanan merkezi politikalara, projelere direnebilecek yerel bilginin üretilmesine ve toparlanmasına destek

olmak, bu dirençliliği üretken bir pratiğe dönüştürmek mümkün mü?

Sinopale bu sene “öğrenme”yle ilintili süreçlerin desteğiyle, yerele ait bilgiye odaklanıyor. Bu amaçla toplumsal eğitim örneklerine yeniden bakmaya ve alternatif öğrenme deneyimlerini incelemeye çalışıyor. Marjinalleştirilmiş, dışlanmış ve unutulmuş bilgiyi yeniden değerlendiren, ekolojilere saygılı ve onlardan ilham alan bir sosyal gelişim lehine bugünün farkındalığını arttırmayı amaçlıyor.

Bu yıl Dimitrina Sevova ve Melih Görgün tarafından geliştirilen kavramsal çerçeveye Emre Zeytinoğlu, Aslı Çetinkaya, Işın Önel ve Elke Falat katkı sağladı, davet edilen sanatçılar da aynı ekibin önerileriyle belirlendi.

Bu çerçeveyi 12 Temmuz'dan itibaren Sinop'ta yaşayarak üretecekleri işlerle yorumlayacak ve “Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlemlemek” (19 Temmuz – 31 Ağustos) sergisinde yer alacak sanatçılar ise şöyle: Ona B., Yann Pocreau, Oliver Hölzl, Evrim Kavcar, Serkan Taycan, m-a-l-u-s-e-r (Aslı Serbest&Mona Mahal), Karin Fisslthaler, Miriam Hamann, Johanna Reiner – Johannes Hoffman, Yasemin Özcan, Aylin Tekiner, Eşref Yıldırım, Pınar Öğrenci, RELAX (chiarenza&hauser& co), Francisca Koch, Daniel Marti, Esther Kempf, Teresa Henriques, Benjamin Egger, Konstantinos Manolakis, Garrett Nelson, Romy Rüegger, Yapı-Sanat Kooperatifi, Markus Hanakam-Roswitha Schuller ve Nezaket Ekici. Diğer iki sergi de 20.yüzyılın farklı dönemlerinde ve farklı ülkelerinde uygulamaya konmuş, geniş sosyal perspektiflere sahip iki modernist proje üzerine inceleme, üretim ve yorumlardan oluşuyor:

“İdeal Laboratuvar : Köy Enstitüleri” (20 Temmuz – 31 Ağustos) sergisinde sanatçılar, 1940-54 arasında Anadolu'da yürütülen

ütopyacı eğitim projesini, sanat ve zanaatle olan ilişkisiyle ortaya çıkan sembolleri ele alıyorlar. Ferit Yazıcı, Berrin Yapar Ünal, Semra Güler, Çağın Kaya, Aygün Kırca, Damla Yücebaş, Ayşe Balyemez & Ayşe Kurşuncu ve Fulya Asyalı'nın işleri döneme ait çeşitli belge ver görsellerle birarada sunuluyor. Serginin küratörlüğünü Emre Zeytinoğlu ve T.Melih Görgün yapıyor.

“Kızıl Viyana Mimarisi, 1919-1934” (20 Temmuz – 31 Ağustos) belge ve fotoğraf sergisi, kentin sosyalist yönetim tarafından hayata geçirilen işçi sınıfına yönelik konut ve diğer projelerini içeren mimari seferberliğe odaklanıyor. Walter Zednicek`in dönem mimarisini konu alan fotoğraflarının yanı sıra, tasarım çizimleri, planları, detay fotoğrafları ve çağdaş posterlerinin de yer aldığı sergi Avusturya Kültür Ofisi işbirliği ile gerçekleştiriliyor.

“İDEAL LABORATUVAR: KÖY ENSTİTÜLERİ”

Yazan: Emre Zeytinoğlu

Bu sergide eğitimin sanat ile ilişkisini, Türkiye tarihinin en önemli toplumsal tasarılarından biri olan, fakat içinde aynı ölçüde de dramatik bir öykü barındıran bir simgeden yola çıkarak sunmayı seçiyoruz. Bu simge, Köy Enstitüleridir.

Bu enstitüler, 1938 yılında çıkartılmış bir yasa ile 17 Nisan 1940 tarihinde yaşama geçirilmiş ve bu proje bizzat, zamanın Milli Eğitim Bakanı (Maarif Bakanı) Hasan Ali Yücel tarafından yönetilmiştir. İsmail Hakkı Tonguç'un olağanüstü çabalarıyla gelişen projeye göre, Anadolu'nun pek çok yerinde kurulan okullar, genel eğitimin yanı sıra bölgesel koşulların olanaklarına ve gereksinimlerine göre de uygulamalı bir eğitim verecekti. Köylü oranının %80 gibi yüksek bir düzeyde olduğu dönemde Köy Enstitülerinin başat görevi, öğretmensiz köylere öğretmen yetiştirmektir; ancak bu okullarda duvarcılıktan arıcılığa, toprak işlemekten sanata ve hemen her tür zanaata kadar her şey öğretilmekteydi. Bu yöntem, her bir okulun bulunduğu bölge çocuklarını eğittiği gibi, pek çok yerden gelen çocukları da bünyesine katıyor ve aynı zamanda da okullar-arası bağlantılar ve geçici öğrenci değişimleri ile yaygınlaşıyordu.

1940 yılından 1946 yılına kadar geçen sürede Anadolu'nun çeşitli yerlerinde, bu okulların rolüyle tam 15.000 dönüm alan tarıma elverişli hale getirilmiş, 750.000 fidan dikilmiş, 1200 dönüm bağ oluşturulmuş, 150 inşaat, 60 atölye, 20 uygulama okulu, 36 ambar ve depo, 48 ahır ve samanlık, 12 elektrik santrali, 16 su deposu, 3 balıkthane, 100 km. yol ve sayısız su kanalı yapılmıştı. Bu enstitülerin kapatıldığı 1954 yılına kadar,

17251 erkek ve kadın öğretmen yetiştirildiği yazmaktadır. Öte yandan yine bu enstitüler Dursun Akçam, Fakir Baykurt, Talip Apaydın, Mahmut Makal, Mehmet Başaran, Ümit Kaftancıoğlu gibi sayısız yazar da yetiştirmiştir. Bugün hâlâ okunmakta olan, Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınladığı "Dünya Klasikleri" serisi de yine bu okullara yönelik evrensel bir eğitimi amaçlamaktaydı.

Köy Enstitülerinin sanata verdiği önem, edebiyatla sınırlı değildi. Halk müziği, halk danslarının yanı sıra tiyatro ve klasik müzik eğitimi de son derece yoğundu ve tüm öğrenciler çok sesli korolarda yer almakta, klasik oyunları yorumlamakta ve enstrüman çalmayı öğrenmekteydiler. Bununla birlikte resim ve heykel alanında çalışmalar yapılmaktaydı ki burada ortaya

çıkartılan yapıtlar, tüm Köy Enstitülerinde sergilenmekteydi.

Ne var ki bu okullar 1950'li yılların başlangıcından itibaren, gerek siyasi müdahaleler, gerekse bu eğitimi benimsemeyen birtakım halk kitlelerinin tepkileri ile bu eğitim dinamiğini yitirdiler ve 1954 yılında da tümüyle ortadan kaldırıldılar.

Köy Enstitüleri, Cumhuriyet tarihinin belki de en önemli projelerinden biriydi. Ancak feodal sistemin ağırlığı altında ezildi ve bir eğitim ütopyası, çok kısa sürede sona erdi. O dönemde köylerin sahipleri olan büyük toprak sahiplerinin, Köy Enstitüleri karşısındaki tavırlarını tahmin edebilmek zor değildir ki bu olumsuz tavırlar elbette siyasi yapıya da büyük ölçüde hükmedebilmiştir.

Ele alınacak konu başlangıçta, bir eğitim ütopyasını içermekte ve bu bağlamda sanat eğitimini kapsamaktadır. Köy Enstitülerinin bir yandan güzel sanatlarla, diğer yanda da zanaat ile olan ilişkileri, bugün bize kadar gelebilen bazı simgeler ortaya çıkartmıştır. Bu simgeler örneğin, o dönem enstitü öğrencilerinin kendilerinin yaptığı okul binasında kullanılan, yine kendileri tarafından imal edilmiş bir tuğladır. Bir enstitü amblemi, tahta bir bavul, bir demir pergel vb. günümüzde o okulları anımsayabileceğimiz az sayıdaki görüntüleri oluştururlar.

Bu sergide sanatçılar, söz konusu görüntülerin etkisiyle, bir eğitim ütopyasını sanat yoluyla özgürce yorumlayacaklar ve kendi tavırları doğrultusunda birer yapıt ortaya koyacaklardır. Bu yapıtlar, sergi mekânının bir bölümünde yer alacak belgesel nitelikteki görüntüler ve yola çıkılan simge nesneler ile birlikte sergilenecektir.

2014 Sinop’unda Eşsiz Bir Temmuz

Yazan: Saadet Tuğçe Tezer

Bazı kentler “şanslı doğar” bir bakıma, diğer kentlerde olmayan şeyler vardır onlarda; denizi vardır bazen, yeşil alanları çoktur, niteliklidir, uzunca bir tarihi vardır, tarih öncesi bile vardır bazen, bilinç vardır halkında, medeniyetin izleri somut olarak okunur sokaklarında, saygı vardır meydanlarda, dükkanlarda, sanat vardır ve daha niceler... Sinop tam da böyle bir yer; üstelik deniz kuzey ve güneyden çevreliyor güzel yarım adasını, yeşil adeta ressamların haberdar olmadığı tüm tonlarını günün her saatinde farklı gösteriyor insanlara, Osmanlı ve Cumhuriyet tarihindeki önemi yetmezmiş gibi özgün arkeolojik potansiyeline geliyor sıra, sonra edebiyat, sanat, şiir, heykel, maket, resim, zanaat çıkıyor sahneye... Tam bitti sanırken altın kum deniz kıyıları, butik turizm tesisleri ile “daha bitmedi!” diyor Sinop.

Böyle bir kentte doğmak, büyümek, yaşamak, yaşlanmak, ölmek; hepsinin insan ruhuna ve dünyaya kattığı ve katacağı şeyler anlatmakla bitmez. Fakat Sinop’a sadece küçük bir tatil için ya da okumak, çalışmak için gelmek bile inanılması güç bir hızla “aidiyet” hissi oluşturuyor. İnsan kendini birdenbire “Sinoplu” hissediyor ve tek isteği Sinop kenti için, Sinop insanı için faydalı şeyler yapmak oluyor. Bu aidiyet hissini oluşturan, hepimizin farkında olmadan gördüğü, duyduğu bir şey var, belli... Doğal ve fahri Sinoplular’ın gözünde kenti görünür şekilde tehdit eden Nükleer Enerji Santrali projesi ve mülteci sorunu gibi problemlerin oluş(turul)masının bir aidiyet sorunsalından kaynaklanması ise kuvvetle muhtemel.

2014 yılının 12 Temmuz’u, birçok Sinoplu’nun belleğinde farklı sebeplerle unutulmaz günler arasında yerini almış olmalı. Sinopale Uluslararası Sinop Bienali’nin beşincisinin açılışı, Sinop’ta dördüncü defa gerçekleştirilen Sinopale Ayda 1 Gün Sokak Bizim etkinliği ve her yıl Ramazan ayının 15. gününde yapılan Helesa etkinliği aynı günde buluşuverdi. Sönük geçme ihtimali

bu haliyle bile oldukça zor olan bu günün keyif düzeyini iyice arttıran, yaz okulu için Sinop’a gelen MSGSÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümü öğrencilerinin enerjisi ve katkısı oldu.

12 Temmuz’da Sinop alışılmadık bir güne uyandı ve Sinop bir günde en az üç günlük anı biriktirdi. Temmuz etkinliklerinin hazırlığına aylar öncesinden başlayan kentte Nisan ayından itibaren her ay bir gün bir sokak trafiğe kapatılarak şenlik alanına dönüştürüldü “Ayda 1 Gün Sokak Bizim” etkinliğiyle. İlk deneyimde misafir olan Sinop halkı, zaman geçtikte etkinliğin organizasyonunda giderek daha çok rol üstlendi ve Temmuz ayındaki etkinliğin –deyim yerindeyse– ev sahipleri arasına katıldı. Sinop’un en önemli, hareketli ve uzun caddelerinden biri olan Aşıklar Caddesi’ni (Gazi Cd.) baştan sona kapatan Sokak Bizim, 15.00 itibariyle başlayarak uçurtma atölyesi, resim, tiyatro atölyesi, sokak oyunları, alternatif yaya geçidi boyama çalışmalarıyla

kentte sanat faaliyetleri, hiçbir anda boş kalmayan caddede akşam saatlerine kadar devam etti. Bu ay yapılan Ayda 1 Gün Sokak Bizim etkinliğinde önceliklerden farklı olarak ‘Sinopale’yi Bisikletle Keşfet’ isimli bisikletle bulmaca etkinliği gerçekleşti. Etkinlikte, geçmiş yıllarda yapılan Sinopale Bienalleri’nde sanatçıların eserlerinde kullandığı mekanlar ve üretilen işleri içeren bulmacalar, ipuçları oluşturdu. İpuçlarından yola çıkılarak Sinopale’nin izinde Sinop’ta büyük bir bisiklet turu gerçekleşti. Sinop halkının yoğun katılımına ek olarak caddede yer alan kafeler, restoranlar ve ev sahipleri, masa ve sandalyelerini sokağa çıkararak halkın kullanımına sundular.

Sinop Belediyesi’nin ikramıyla sokakta hep beraber yapılan iftardan sonra, müzisyenlerin de gelmesiyle tüm yıl beklenen Helesa alayına geçildi. Önceki yıllardan farklı olarak, müzisyen Çiğdem Borucu Erdoğan’ın yönetiminde hazırlanan müzisyenler, misafir öğrenciler ve halktan

*Fotoğraflar:
Zeynep Bala Tuncer
Timuçin Kaan Manço*

*Etkinliklerin ortağı Kadın
Emeğini Kalkındırma
Derneği üyeleri bankları,
ağaçları, direkleri,
yaptıkları el işleriyle
süslediler.*

*Çocuklar trafiğe
kapatılan sokaklarda
bisiklete bindiler,
resimler yaptılar,
sokak oyunları
oynadılar. Ancak
sokağı kullananlar
sadece çocuklar
değildi. Gençler
paten, kaykay
kaydılar. Yaşlılar
tavla oynadılar.
Kadınlar hazırladıkları
birbirinden lezzetli
yiyecekleri paylaştılar.*

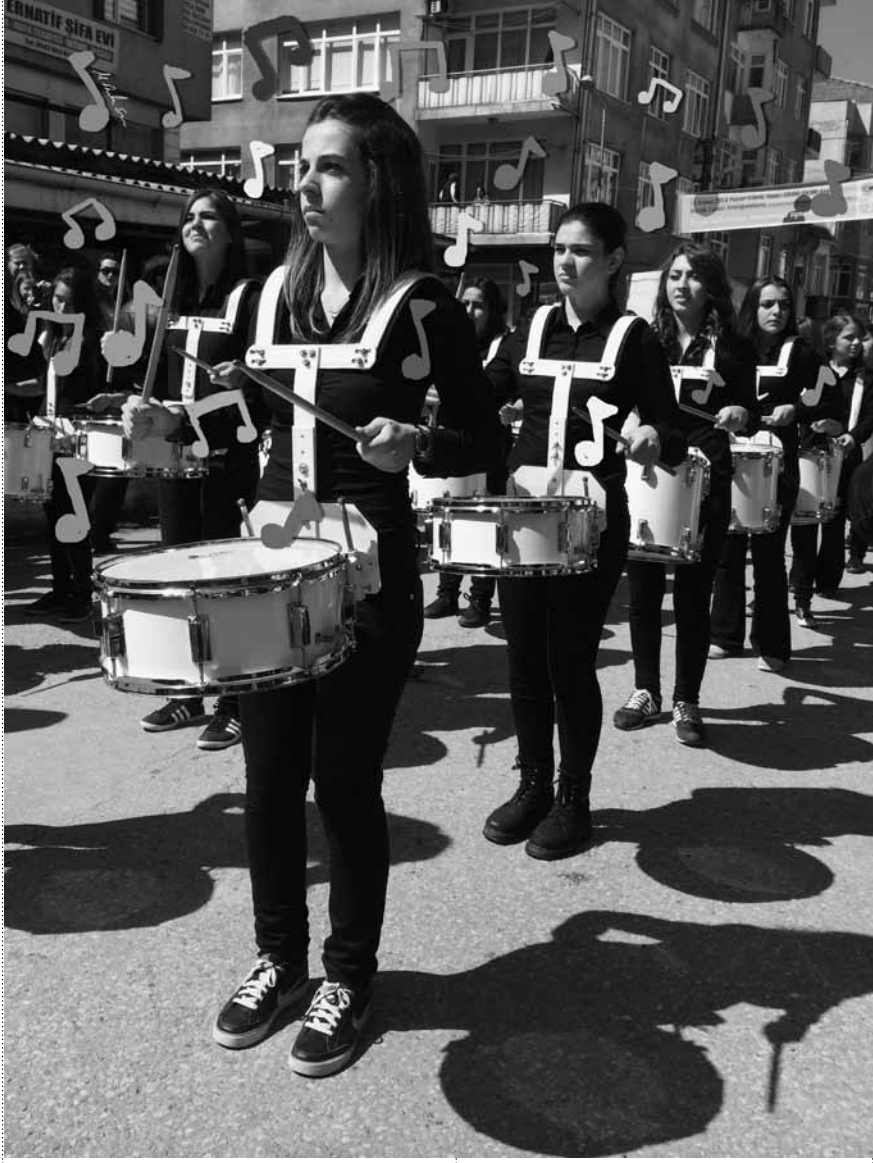

*İllüstrasyon:
Macide Damla Esen*

oluşan koro, Helesa etkinliğine müzikal bir nitelik kazandırdı. Sinop halkının deyimiyle şimdiye kadarki "en kalabalık" Helesa etkinliği, 2014 Temmuz'unun unutulması zor gününde keyifle ve el birliğiyle gerçekleştirildi. Tersaneden başlayan geleneksel Helesa alayına Aşıklar Caddesi'nde müzisyenler katıldı ve Sinop için Ramazan aylarının önemli bir geleneği haline gelmiş olan Helesa etkinliği, bu yıla özgü olarak Sinopale Uluslararası Sinop Bienali'nin açılış kutlamasına dönüştü. "Kümeler ve Kristaller: Sıfır Noktasında Gözlem" teması altında kolektif hareketler ve bireyin rolünü sorgulayan bu etkinlik, toplumsal dayanışmayı simgeleyen Helesa etkinliği ile yaptığı başlangıçla, Sinop kentine bırakacağı pozitif izlerin ilk sezgilerini zihinlerde açıkça uyandırdı.

Aidiyet konusuna gelince...
2014 Temmuz'unda Sinop'ta gece olup da gökyüzüne baktığınızda, yıldızları göreceksiniz, aidiyeti tek başına oluşturabilecek kadar çok ve parlaklar...
"Gece gökyüzünde yıldız görmek normaldir" demeyin, artık İstanbul'da hiç yıldız yok. İyisi mi bırakalım, Sinop'un yıldızları gökyüzünde kalsın.

Alaaddin Keykubat Caddesi'ndeki Sinopale Ayda 1 Gün Sokak Bizim etkinliğinin ilkinde Güzel Sanatlar Lisesi'nin bandosu güne heyecan katmıştı.

Bu yıl Helesa'ya binlerce kişi katıldı. Çiğdem Borucu Erdoğan yönetiminde gerçekleştirilen atölye çalışması sonucunda korteje bir koro ve perküsyon grubu katılarak Helesa'ya şenlik havası kattı.

Sinopale Ayda 1 Gün Sokak Bizim etkinlikleri sokak kültürünü canlandırmayı, imeceyi teşvik etmeyi, yaya öncelikli erişimi ve yaşanabilir sokakları amaçlıyor.

Gönüllülere Sorduk: Sinopale Sizin İçin Ne İfade Ediyor?

Röportaj: Mahir Namur, Sinan Namur

Emre Kalemtaş *Web Tasarımcı*

Sinopale benim için Sinop'un kolektif olabildiği tek etkinliği ifade ediyor. Bir Sinoplu olarak söylüyorum bunu. Halkın da içine karışabildiği, birlikte olabildiği, sanat anlamında kendilerini, vizyonlarını geliştirebildikleri bir etkinlik olarak ifade ediyor.

Ben Sinop'ta insanların birarada çalıştığını çok nadir gördüm bugüne kadar. Yani yardımlaşma evet var, gündelik hayatta yardımlaşma var ama insanların bilmedikleri bir işe el atıp destek olduklarını Sinopale'den önce hiç görmemiştim. Bu benim için de geçerli. Sinopale beni diğer Sinoplularla birlikte çalışmaya teşvik ediyor. Çok güzel bir şey bu. Belki birazcık daha zamana ihtiyacı var ama gelecekte çok daha fazla kişinin Sinopale'ye entegre olacağını düşünüyorum. Bir de bilinçlendirme yanı var ki, Sinopale aslında tam da bunun için. Ben insanların bilinçlendiğini hissediyorum. Bilmediklerini öğrendikleri, ya da bildiklerini pekiştirdikleri, aslında kendilerinde var olan ilgi alanlarını yeniden ortaya çıkarttıklarını görüyorum. Çünkü insanlar denemeden öğrenemiyorlar. Ben de kişisel olarak bunu deneyimliyorum burada. Kendimle ilgili "aaa ben meğer böyle bir şey yapabiliyor muşum"u ortaya çıkartıyor.

Sinopale tek bir çizgi üzerinden yürümüyor. Bir sürü alana, bir sürü noktaya dokunuyor; bu da insanların o noktaları kendisinde görmesini sağlıyor. Yani Sinopale Sinop için bir ayna tutuyor ve insanlar oraya baktıklarında kendini görüyor.

Direnç Erşahin *Felsefeci*

Ooo zor soru. Ben dördüncü Sinopale'ye katıldım. Sinopale benim için birbiriyle ilintili iki şey ifade ediyor diyebilirim kabaca.

Birincisi olanaklılık meselesi. Bizim felsefe tarihinde irade dediğimizin Schopenhauer'ın bahsettiği ölçekte bir şey olduğunu, pek çok şeye karşılık gelebileceğini, iradenin olanaklılık düzeyine çıkarılmasının pek çok şeyi olanaklı kılabileceğini gördüm.

İkincisi bu karşılaşmanın benim için keyifli olan tarafı kendi memleketimde olması. İnsan kendi içinde olduğu şeylere karşı kör oluyor. Başka yerde olmaz dediğiniz şeylere kendi içinizde olduğunda hiç olmaz diyorsunuz. Sinopale gibi bir hareketi burada görmek, böyle bir kolektife olan inanç açısından güzel benim için. Bu belki biraz kişisel özelliğim, belki de biraz mesleki deformasyon, biz felsefeyle ilgilenenler genellikle solipsist oluyoruz, kolektiflere de çok fazla yük bağlamıyoruz, daha doğrusu onların hep negatif yönlerini alıyoruz çünkü o size felsefi olarak bir problem sunuyor. Kişisel çatışma problemini sunuyor, ego problemini sunuyor vs. Ama güçle iktidarla

ilişkiniz de sürüyor. O açıdan kolektiflerin hala geleceğe dair belki de tek ümit olduğunu gösteriyor, bunun da buradan çıkması gerekiyor.

Burada kilit olan şey alan işgal etmek. Çünkü vahşi kapitalizm her yeri işgal ediyor, bizim yer kapitalleştirilmeye çalışılıyor. Tüm savaşılar öbürleri tarafından bunun için açılıyor. Dünyadaki tüm işgallerin kökeninde bu var. İşgal hareketini bienalle de yapabilirsiniz, başka bir şeyle de: fark etmez. Siz bir kolektif olarak bunun parasız olabildiğini gösterdiğiniz zaman tüm dünyaya başka bir olanaklılığın mümkün olduğunu gösteriyorsunuz. Bu Türkiye için çok yeni bir şey. Bunlar bizde olmaz dediğimiz şeyler. Benim de hani kişisel olarak "olmaz, bizde olmaz" dediğim şeyler. Bu da kolektivite ile olabilir ancak. Burada insanlar ellerinde ne varsa ortaya koyuyorlar, yani iş kapitalle başlamıyor, iş iradeyle başlıyor, emekle başlıyor. Bu emek hem kendimizi iyi hissettiriyor hem de alana çıkıyorsunuz ve yapıyorsunuz ve o alanı işgal ediyorsunuz yani o alanda başka bir mümkünlük gösteriyorsunuz insanlara. İşte bu çok önemli bir şey. Çünkü onun olabileceğini biz bilmiyoruz, kimse bilmiyor. Sinoptakiler de bilmiyor, İstanbul'dakiler de bilmiyor, Dünyadakiler de bilmiyor. O açıdan ben bunu bir çeşit öküpa yaratıcı olarak da görüyorum. Para dışında bir değişimin olduğunu göstermek çok önemli. Bunu kültürle yapmak önemli. Sokak bizim demek de önemli.

Kerem Onur *Turizmci*

İyi soru, Birliktelik, çalışmak, şakalaşmak, eğlenmek falan filan. 10 senedir Sinopale'nin içindeyim, beraber çalışmak ve Sinop'a bir şeyler katmak, bir şeyleri gerçekten yerine getirmek, kolektif çalışmanın ne olduğunu anlamak adına benim için güzel bir şey.

Emre Yalçın *Film Yönetmeni*

Sinopale yıllardır içinde olduğum ama hep yeniden tanımladığım bir şey. Dışardan gelen insanların, sanatçıların, akademisyenlerin Sinop'ta araştırma yapıp ürettikleri işler şehrimi yeniden tanımama ve tekrar keşfetmeme yol açıyor. Bana yeni bakış açıları kazandırması açısından Sinopale'yi çok önemsiyorum.

Erman Topgül *Sosyolog, Sokak Bizim Derneği*

Bir sosyolog olarak öğrendiğim şeylerin bire bir içinde yaşamam açısından Sinopale beni heyecanlandırıyor. Bu çalışmaya insanların emek harcaması, içten olmaları bana umut ışığı vaad eden bir şey olarak geliyor.

Sinop'ta yaptığımız "Sinopale -Ayda Bir

Sokak Bizim", derneğimizin daha evvel yaptığı etkinliklerden farklı, çünkü aynı şeyi daha büyük ve uzun vadeli bir amaca yönelik yapıyoruz bu kez. Mahalleliyi yine sokağa indiriyoruz ama yalnız sokağı yayalaştırmak için değil, Sinopale'ye kentlileri hazırlamak, kentine sahip çıkma bilincini oluşturmak, daha uzun vadede kentin gelişimine katkıda bulunmasını sağlamak için yapıyoruz bunu.

Emel Karadeniz *Grafik Tasarımcı*

Sinopale zamanla hayatımı kaplayan bir şey olmaya başladı. Beni, düzenimi ortaya çıkardı, insanlarla ilişkilerimi artırdı, geliştirdi. İnanlarla nasıl konuşmam gerektiğini, kendimi nasıl ifade etmem gerektiğini daha iyi anlamaya başladım. Yeni arkadaşlar edindim. Farklı şehirlerden, ülkelerden insanlarla beraber çalışarak, bir yandan uluslararası şeyler öğrenilirken diğer yandan da yerel şeylerin öğrenilmesini sağlıyor Sinopale. O yüzden çok seviyorum ve çok da önemli benim için. Umarım her zaman burada çalışabilirim.

Kevser Üstündağ *Şehir*

Plancısı, Akademisyen, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Sinopale benim hayatıma çok farklı bir bakış açısı getiriyor, çünkü planlama ve akademisyen olma geçmişimi aslında bir anlamda rakamlardan uzaklaştırıyor. Sinopale sayesinde çoklu disiplinlerin birarada çalışıyor olması kent için büyük bir zenginlik, bunu oluşturulan model çerçevesinde diğer kentlerde de yapabilesek.

Mesleki açıdan baktığımızda, çoklu disiplinlerin yan yana gelişlerinde, ürettikleri ve kente dair sundukları her bir ürünü Sinopale geleceğe taşıyor. Ve bu da kentin geleceğiyle ilgili sorumluluk taşıyan sanatçıları da karıştırıyor. Öğrencileri de onlarla buluştumak çok önemli. Ve benim kişisel olarak algım, Sinop benim için bambaşka bir yaşam tarzı sunması.

SİNOP'A YENİDEN BAKMAK

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Yaratıcı Endüstriler Merkezi, Yaz Atölyesi

1990'larla birlikte dünya çapında üretim faaliyetinden uzaklaşan kentler; kültür, sanat, müzik, tasarım ve bilişim faaliyetlerine yönelerek ekonomik açıdan bir çıkış yolu aramaya başlamışlardır. Ancak bu durum beraberinde markalaşmayı getirdiği için kentlerin yerel üretim biçimlerine, zanaatlerine ve otantikliğine zarar verecek noktalara gelebilmektedir. Aynı şekilde ekonomik açıdan bir alternatif olarak düşünülen turizmin de doğru yönlendirilmemesi, kaynakların aşırı tüketimine neden olarak kentlerin uzun vadede kimliklerini yitirmesine yol açmaktadır.

Türkiye kentlerinde de karşılaşılan bu eğilimi ele almak için, 2012 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSÜ) bünyesinde kurulan Yaratıcı Endüstriler Merkezi (YEM) çalışmalarına başlamış ve taşıdığı büyük potansiyel doğrultusunda ilk olarak Sinop kentini ele almayı hedeflemiştir. Çünkü Sinop; orta ölçekli kentlerimizden biri olarak hem kentlilerin kültür ve eğitim düzeyinin yüksek olması hem de tarihi, kültürel ve doğal mirası nedeniyle dikkat çekmektedir.

Bu nedenlerle MSGSÜ YEM ve Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, Sinop'a ve Sinoplulara bir katkıda bulunabilmek amacıyla bu konuları yerinde mercek altına almak üzere 2014 Yaz Atölyesi'ni 20 öğrencisiyle Sinop'ta yürütmeye karar vermiştir.

Sinop'a gelmeden önce İstanbul'da hem kenti daha yakından tanımak, hem de bahsi geçen konuları bütün yönleriyle ele alarak tartışmak üzere farklı üniversitelerden konularında uzman akademisyenlerin, ilgili kurum ve sivil toplum kuruluşu temsilcilerinin ve öğrencilerin katıldığı iki günlük bir konferanslar dizisi gerçekleştirildi. Böylece Sinop'a gelindiğinde hangi kurum, kuruluş ve kişilerle görüşüleceği, ne tür verilere ihtiyaç duyulacağı ve hangi alanlara odaklanılması gerektiği netleştirilmiş oldu. Sinop'taki çalışmanın ilk haftasında turizm,

eğitim-kültür, zanaat, sivil toplum ve sanayi başlıkları altında Belediye, Valilik, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, İl Millî Eğitim Müdürlüğü, okullar ve üniversite, müzeler, zanaatkarlar ve balıkçılar, sivil toplum örgütleri, Sanayi Odası, Ticaret Odası ve KOSGEB gibi birçok kurum ve kişiler ile görüşmeler yapılarak sahadaki çalışmaların önemli bir kısmı tamamlandı. Çağrımıza katılım gösterenlerle bir toplantı düzenlenerek, "daha iyi bir Sinop için" kentteki kamusal mekân ve turizm ile birlikte kültür, sanat ve zanaat aktiviteleri hakkındaki görüş ve önerileri Sinoplulardan dinlendi ve Sinop'u kentlilerin gözünden anlamak için farklı bir yöntem kullanılarak bir çeşit bilişsel haritalama çalışması yapıldı. Çıkan görüşlerin toplanılan verilerle harmanlanmasıyla sonraki çalışmalara yol gösterecek bir çözümlemeye gidildi.

Bu çözümleme sürecinde, Sinopluların Gazi (Aşıklar) Caddesi'nde gerçekleştirilen Ayda Bir Gün Sokak Bizim etkinliğine, Helesa Yürüyüşü'ne ve bunların bir parçası olduğu Sinopale Bienali'ne ilgi ve katılımları bizlere kenti ve halkını tanımakta yeni bir pencere açtı.

Çalışmanın ikinci haftasında, yapılan çözümlemelerin görselleştirilmesi ve

raporlanması aşamasına geçildi. Bu süreç sonunda yapılan sentez çalışması ile birlikte ortaya çıkan temel öneriler ise şunlar oldu:

- Turizm anlayışının yeniden değerlendirilerek kente daha faydalı olacak şekilde iyileştirilmesi
- Zanaat faaliyetlerinin canlandırılarak geleneksel üretimin korunmasına yönelik hassasiyet geliştirilmesi
- Kamusal mekânların aktivite çeşitliliği ve kentlilerin kullanımı açısından ele alınarak yeni bir odaklar sisteminin oluşturulması

2014 Yaz Atölyesi çalışması kapsamında bu sonuçlara varılırken, Sinopluların daha rahat kullanacakları kamusal mekânlarla birlikte kentin kimliğini oluşturan değerler ön plana çıkartılmış; doğal, tarihi ve kültürel mirası öncelikli olarak ele alınmıştır.

Bize bu çalışmada her türlü yardım ve katkısı sağlayan Sinoplular başta olmak üzere, TMMOB Mimarlar Odası Sinop Temsilciği'ne, görüşülen tüm kurum ve kuruluşlara, sivil toplum örgütlerine ve işbirliği yapan Sinopale Bienali ekibine teşekkürlerimizi sunarız.

MSGSÜ YEM 2014

Yaz Atölyesi Ekibi:

Prof. Dr. Fatma Ünsal
Doç. Dr. Ebru Fırdin Özgür
Yrd. Doç. Dr. Kevser Üstündağ
Yrd. Doç. Dr. Bahar Aksel
Arş. Gör. Ahmetcan Alban
Arş. Gör. Barış Göğüş
Arş. Gör. Arzu Erturan
Arş. Gör. Saadet Tuğçe Tezer
Arş. Gör. Kumru Çılgın
Erman Topgül
Ayşenur Baş
Cansel Ceviz
Cansu Kırca
Ceyda Şimşek
Dilan Saray
Emine Nazlı Altınorak
Erdal Engin
Ezgi Akdoğan
Güneş Şenyeşil
Meltem Eroğlu
Merve Özzaim
Gizem Temizkan
Nadin Nalbandıyan
Safa Akbulut
Seda Işık
Seyhan Diren
Şule Tekkol
Timuçin Kaan Manço
Türkü Tunceri
Zeynep Balâ Tunçer

SANATÇILAR NELER YAPIYOR?

Röportaj: Nil Gözübüyük

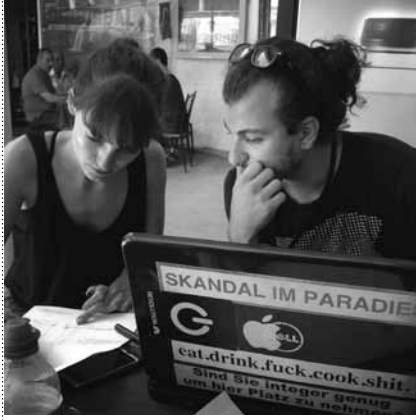
Teresa Henriques - Portekiz

Sanatçı Sinopale temasıyla uyumluluk gösteren "Bütün Pencereleri Açın, Daha Fazla Pencere Açın" adlı çalışmasıyla bienalde yer alacak. Fernando Pessoa adlı Portekizli şairin şiirinden esinlenerek şehrin sokaklarında insanların pencerelerini açma sahnelerini kaydedecek olan sanatçı videosunda mevcut sistemlerin kullanılmışlığını, insanların yeniliklere ihtiyacı olduğunu vurguluyor. Sinop'ta bulunmaktan ötürü heyecanlı olduğunu belirten Teresa Henriques çekimler sırasında yaşadığı anların çalışmasına ayrıca bir ilham kattığını belirtiyor. Sinop Kadın Emeğini Kalkındırma Derneği üyelerinin yardımcı olduğundan bahsetti.

Yann Pocreau - Kanada

Yann Pocreau projesinde bilginin tanımına ulaşmayı amaçlıyor. Dünyanın çeşitli yerlerinden topladığı 2000 anonim slaytı Sinop halkına göstererek görüntülerin kendileri için bir bilgi kaynağı olup olmadığını sorgulayacak. Gelen cevaplar doğrultusunda fotoğrafların bilgi içerir veya içermez şeklinde etiketlendiği bir slayt şov oluşacak. Sanatçı bilginin bir ülkenin kültürünü anlamının temeli olduğunu dolayısı ile Sinop'ta bulunmanın Türk insanını anlama hususunda kendisine güzel bir tecrübe olacağını belirtiyor. Sinop Fotoğraf Amatörler Derneği'nin çok yardımcı olduğundan bahsetti.

Miriam Hamann - Avusturya

Miriam Hamann'ın çalışma alanı ses ve ışık enstalasyonları. Sanatçı "Güneşimden Uzak Dur" isimli ışık enstalasyonu ile Sinopale'de yer alacak. Güneş paneli ile oluşturulacak enstalasyon Sinop'ta yapılacak nükleer santrale karşı gösterdiği tepkiyi sembolize ediyor.

Olivier Holz - Avusturya

Aile, ekonomi ve seksüalite üzerine çalışmaları bulunan Fransız-Avusturyalı sanatçı Sinopale'de aile, gelenek ve görenekler üzerine bir çalışma gerçekleştirecek. Sinoplu çeşitli kişilerin aile büyüklerine ait fotoğraflardan kalıplar çıkartarak spreyle boyama yöntemiyle bir kitap oluşturacak. Fotoğraftaki kişilere ait

ulaştığı bilgiler de kaligrafi ile ilgili sayfalara yazılacak.

Çalışmasında özellikle eski fotoğraflar kullanmayı amaçlayan sanatçı, eski zamanlarda insanların daha stil sahibi olduğunu ve daha az fotoğraf çekirtme olanağı bulunduğu için bu fotoğrafların daha özenli ve dokusu olan fotoğraflar olduğunu belirtiyor. Sinop'un eski öğretmenlerinden Orhan ve Nazik Görgün'ün ve Foto Ayyıldız'ın yardımlarından bahsetti.

Benjamin Egger - İsviçre

Doğa ve hayvanlar ile çalışmalar yapan sanatçı Sinop'a geldiğinde Tarzan Kemal'in hikayesini öğrenmiş ve insanların yetistirdiği birinin doğaya dönüşünden çok etkilenmiş. Sinoplulardan Tarzan Kemal ile ilgili anılarını anlatmasını istemiş. Bu hikayeden ilham alarak da bir şiir yazmış. Bu şiirden alıntılar çeşitli dükkanların vitrininde slogan olarak sergileyecek sanatçı aynı zamanda Eşref Baş'ın yapmış olduğu Tarzan Kemal heykelini Baş'ın anlatımı ile birlikte sergileyecek.

RELAX(chiarenza&hauser&co) - İsviçre

Daniel Hauser ve Marie-Antoinette Chiarenza'nın yapacağı çalışmanın başlangıç noktası Türkiye'de twitterin yasaklanması. Çalışma doğrultusunda Sinop halkına "Türkçeden hangi kelimenin yok olmasını istersiniz?" sorusunu yöneltecekler ve oluşturacakları 20-30 kelimelik havuzdan her gün bir tanesini kurdukları düzeneğe

Dünyanın dört bir yanından gelen sanatçılar, Sinop'u gezdiler, araştırdılar, Sinoplularla tanıştılar, Sinoplularla çalıştılar. Bize, neyi neden ve nasıl yaptıklarını anlattılar.

yazıp yavaşça silinmesini sağlayacaklar. Sanatçılar twitter yasağında devletin kelimelerin yok olmasını sağladığını yapacakları bu çalışma ile güç değişimini hedefleyip bu sefer halkın hangi kelimelerin kaybolmasını belirlemelerini sağlayacaklarını belirtiyorlar. Oktay ve İrem Ebru Kuru'nun işbirliğinin önemini vurguluyorlar.

Konstantinos Manolakis - İsviçre

İngiliz romantik şair John Keats'in bir arkadaşına yazdığı mektuptan esinlenen sanatçı bu mektuptan alıntıyı mermer üzerine kazımayı planlıyor. Şair tüberküloz sebebiyle 25 yaşında hayatını kaybetmiş ve ölümünden önce arkadaşına yazdığı mektupta aşkından bahsederken şu satırları yazıyor " Sonsuza kadar onun figürünü görüyorum, sonsuza kadar yok olan". İngilizce ve Türkçe olarak iki mermer üzerine kazınacak bu alıntı Sinop Burnu'nun iki tarafına simetrik olarak yerleştirilecek. Sanatçı alıntıda bahsedildiği gibi sonsuzluğa uzanan bir şekilde dalgaların bu cümleyi yok etmesini amaçlıyor. Aynı zamanda "Kara deniz, kara gökyüzü ve kara ufuk" adlı çalışmasıyla bienal alanında yer alacak.

el işine yatkın olan herkes bu dükkana bekleniyor, hem bildiklerini gelecek nesillere aktarmak hem de tamir gerektiren eşyalarını tamir edebilmeleri için.

Franziska Koch - İsvicre

Sanatçı Sinoplu kişilerle okey oynayarak bu oyunu öğrenmeye çalışıyor. Bu oyunu öğrendiği zaman oynanacak bir okey oyunundan müzik yapmaya çalışacak. Okey taşlarının renklerini ve hamleleri notalar ve müzik sekansları olarak kullanacak.

Romy Rüegger - İsviçre

Sanatçı Sinop'ta bir hafta boyunca olan olayları gözlemleyip haftalık bir bülten hazırlayacak. Bu bülten Baris FM' de yayınlanacak.

Garrett Nelson - İsviçre

Mimari açıdan adaptif yeniden kullanım olarak isimlendirilen bir Amerikan binasının fotoğrafını kullanacak olan sanatçı bu fotoğrafı neredeyse gerçek boyutuna yakın bir ölçüde Sinop İstanbul Otel'e yerleştirecek ve burada kendi yazdığı yayınlanmış veya yayınlanmamış metinlerini okuyarak bir performans gerçekleştirecek. Aynı zamanda eski PTT binası içerisinde bulunan kullanılmayan 3 görüntüyü kullanarak oluşturacağı başka bir çalışma ile Bienal'de yer alacak.

Markus Hanakam&Roswitha Schuller - Almanya, Avusturya

Genellikle temizlik ürünlerinin parçalarından yaptıkları objelerle Atom Enerjisi Kurumu tarafından da kullanılan eski PTT binasına şifa vermeyi amaçlıyorlar. Sinop'taki temizlik görevlilerinin de şifa verici olarak adledildiği çalışma video olarak sergilenecek.

Esther Kempf - İsviçre

Sanatçı denizden karaya vurmuş, rengi, şekli değişmiş tahta parçalarını toplayarak bir ürün yapmayı planlıyor. Yapacağı ürün için günlük yaşantımızda sıkça rastladığımız seri üretim ve ucuz malzemeyle oluşan mobilyalar, eşyalardan ilham alacak. Bu sayede topladığı eşsiz tahta parçalarıyla eşine bolca rastlanabilecek eşyaları birleştirmeyi hedefliyor. Sinop Çevre Dostları Derneği'nin işbirliği ile bu proje gerçekleştiriliyor.

Esref Yildirim - Türkiye

Oscar Wilde'in Dorian Gray'in Portresi kitabındaki " İnsanın adaletli bir tanrıya ettiği dua, ' günahlarımızı affet' değil de, 'hatalarımız için bizi cezalandır' olmalıydı" cümlesinden esinlenen sanatçı "Küçük Suçlar Hapishanesi" adında günlük hayattaki küçük ama cezalandırılmayan suçlar için seyyar bir hapishane inşaa etti. Kendisi ceza almadığımız sürece bu kötü, cezalandırılmayan davranışların alışkanlığa dönüştüğünü' cezanın bir davranışı kabul edilemeyen bir şey cezasızlığın da bir davranışı kabul edilebilir bir şey haline getirdiğini belirtiyor. Sanatçı bu çalışmayla cezanın doğru kullanılması halinde çok da kötü bir şey olmadığını vurgulamak istiyor. Bienal süresince megafonla sahilde gezecek sanatçı küçük suçları için hapishaneye girmek isteyenler kişileri arayacak. Seyyar hapishanenin üstüne asılı bir de küçük suçlar listesi var. Hapishaneye girme süresini tayin edemeyen küçük suçlar suçluları, suç tipine göre kaç dakika süre ile hapishaneye girmeleri gerektiği hakkında buradan fikir sahibi olabilecek.

Pınar Öğrenci - Türkiye

Sanatçı Bienal'den önce iki kısa ziyaret gerçekleştirerek çalışacağı konuyu belirlemiş. Sinop merkezin dışında Kara

Johanna Reiner&Johannes Hoffman - Avusturya

Sanatçılar Hal'in içinde bulunan bir dükkânı temizlediler. Buraya "Tamirlik" adını verdiler. Amaçları tamir gerektiren herhangi bir şeyi buraya getirip tamir etmenizi sağlamak. Halî-kilimci, döşemeci, mobilyacı, terzi...

Kum denilen bölgede Sarı Kum tatil köyünde bulunan Ada Otel ve bungalov-kamperi çalışma alanı. Çalışmasında 2008'de özelleştirme sebebiyle boşaltılan ve ihalede usulsüzlük nedeniyle satışı gerçekleştirilemeyen Ada Otel'in hikayesini anlatıyor. Yine terkedilmiş bir otel olan İstanbul Otel'de sergilenecek olan enstelasyon mimari devreye girdiğinde rant, para ve ekonominin ortaya çıkışını çadırlar yaşarken mimarinin terkedilişini anlatacak.

Serkan Taycan - Türkiye

Sanatçı olarak yürüyüş rotaları çıkartan Serkan Taycan yürüyüşü bir sanat formu olarak kullanıyor ve bu sayede yürüyüş rotasını bütün duyu organlarıyla deneyimlebilmeyi hedefliyor. Bir öteki deyişle daha önce kurulmamış bağlantıları kurarak yürüyenlere farklı algılar yaratabilmeyi amaçlayan bir sanat formu oluşturuyor. Sanatçı Sinopale için ise bu sefer kendi rotasını değil Sinop'ta yaşayan 5 kişinin yürüyüş rotasını çıkarmayı amaçlayan projesi için su ürünleri, kent tarihi, botanik, mimari gibi farklı uğraşları olan kişiler ile atölye çalışması gerçekleştirecek. Bu çalışma sonucunda 5 farklı yürüyüş rotası çıkarılacak ve bu haritalar şehrin çeşitli alanlarından temin edilerek tecrübelenebilecek.

Aylin Tekiner - Türkiye

"Mutluluk İsrarı" adlı projesinde Sinop Ceza Evi'ni, Sinop'un belleğinde derin hatlar çizmiş bu mimari yapıyı, manipüle edecek bir fotoğraflama yapmayı hedefliyor. Mutlu bir gelin damat fotoğraflaması yapacak olan sanatçı bu karşılık ilişkisinde bir tür manipülasyon oluşturmayı amaçlıyor. İnci Gülenç, Foto Ayyıldız, Erdoğan Purçlutepe

ve birçok fotoğraf ilgisinin desteğine dikkat çekiyorlar.

Evrin Kavcar -Türkiye

Evrin Kavcar Sinop'a geldiğinde rüzgarın etkisindeki konuşmalar dikkatini çekmiş. Gün doğrusu, karayel gibi rüzgar tiplerini iyice anlamak adına balıkçılarla, yelken kulübü ile, tarihle ingilenen, tekne yapanlar ile konuşa konuşa bolca bilgi edinmiş. Bu bilgileri Şahin Tepesi'ne çıkarak gözlemleriyle buluşturmuş. Öte yandan da aklında Sinop'a yapılacak olan nükleer santral yer etmiş. Bu sırada Sabahattin Ali'nin Rüzgar adlı şiirini okuyan sanatçı çalışmasında rüzgar gülünden elektrik üretebileceği bir sistem kurup ürettiği elektrik ile bu şiiri duymamızı sağlayacak.

Rüya Dükkanı Dream Store

Yaşadığım yerde, bir caddede bir konser bizzle bir kalabalık kalıyor

Ona B. - Avusturya

1992'den beri kırmızının hayatını kapladığını söyleyen sanatçının kıyafetleri aksesuarları, atölyesi ve evi kırmızı renkten oluşmakta. Bununla beraber rüyalara ilgi duyan sanatçı Sinopale için insanların rüyalarını toplayarak bu rüyalardan çizimler oluşturmayı hedefliyor. Hal Binası içerisindeki bir dükkanı baştan aşağı kırmızıya boyayacak sanatçı içerisinde kendi çizimlerini sergileyecek. Bununla beraber bu mekana kırmızı bir Freud koltuğu yerleştirecek olan

sanatçı buraya gelen insanların rüyalarını dinleyecek.

Daniel Marti - İsviçre

Bulunduğu ortamlardan ses kayıtları alıp bunlar ile ses kolajı oluşturan sanatçı radyo vericisi ile 10- 12 metrelik bir frekans alanında bu kolajı sunmayı hedefliyor. Öte yandan radyo dalgalarından ilham alan sanatçı radyo dalgalarını sembolize edecek şekilde yapacağı dans performansını Hal Binası'nda gerçekleştirecek.

Yapı Sanat Kooperatifi -

Avusturya&Türkiye

2012'de farklı disiplinlerden gelen 5 sanatçı tarafından kurulan bu topluluk amacını sosyal problem alanları ya da şehirdeki alanları estetik yöntemler ile vahalara dönüştürmek olarak belirlemiştir. Sinopale için Sinop'ta Amerikan ordusunun "radar üssü" araştırma konuları olmuş. Bu üssün gizli bir göreve özel armasını yeniden dağıtım sokup bu arma şeklinde dev bir pasta yapacak olan sanatçılar, öte yandan Sinop'ta gizli görevin ne olduğunu öğrenmeye çalıştıkları anlardan bir video hazırladı. Çalışmalarıyla Bienal'de pastadan bir dilim olarak izleyiciyi gizli geçmişin bir parçası olmaya davet ediyorlar.

SİNOPALE

KENT BULUŞMASI

“SİNOPALE, BİR ÖĞRENME DENEYİMİ”

20 Temmuz 2014, Pazar günü 14.00-18.00

Hal Binası

Sinopale kapsamında sanatçıların Sinop halkı ile etkileşimlerinden ortaya çıkan karşılıklı öğrenme deneyimi tartışılacak.

SİNOPALE ÇOCUK

Çocukların el becerilerini ve yaratıcılıklarını destekleyen en güzel malzemelerden biri çamur... Sinopale süresince çocuklarla gerçekleştireceğimiz seramik atölyesinde rüzgar gülleri, tekneler ve müzik aletleri yapacağız, sonra onları renklendireceğiz. (Yaş aralığı: 7-12 yaş)
Çağla Sönmez Çakır

Hal Binası
Sinopale'nin buluşma
merkezi. Sanatçılar,
gönüllüler, esnaf,
izleyiciler hepsi bir
arada.

SİNOPALE

AKADEMİ

Arkeoloji Müzesi'nin bahçesinde bienal süresince kültür, sanat, edebiyat, tarih, psikoloji, sosyoloji, şehir planlaması gibi konularda konuşmacılar Sinoplularla bilgilerini paylaşacaklar. Atölye çalışmaları gerçekleştirilecek.

BEDEN MÜZİĞİ

14-19 Temmuz 2014, Pervane Medresesi
15.00-17.00

Ve ses vücuda geldiğinde bir lisan olur evren, titreşimler yayılır, enstrüman olur evren. Bam telini keşfeden insan alem olur, alem adem olur. Taklit etmediniz mi hiç çocukken hayvanları? Ya gençliğinizin sevdiğiniz şarkıcılarını? İş yaparken bir türkü tutturmadınız mı? Ayağınızla ritim tutup, alkışla katılmadınız mı halaya? Ağlamadınız mı sevdiğinizin kollarında derin iç çekişlerle, çok yemek yeyip hiçkırıklara boğularak ya da kahkahalarla

güler bakmadınız mı karşınızdakilere, fısıfısıfı dertleşenlere, döşünü deler gibi ağıt yakanlara ne demeli, daha ne demeli ninnilere, tekerlemelere, dansa, şiire, ya masallara, daha ne demeli hayata müzikten başka? İşte tam da bir haftadır Sinopale'de bu yaşanmışlıkları dönüşüm ve gelişim ile sürdürülebilirliği deneyimledik. En temel en insani ihtiyaçlarımızı yetişkin- çocuk iki ayrı grupta özümseyerek yansıtmaya çalıştık ve yaşamın kısıpına bir şekilde itilmeye çalışılan birlikte hareket etme, birlikte fikir paylaşma, birlikte üretim gibi yaşamın en temel imece kristalini hep birlikte beden müziği ile keşfe

çıkttık. Yine burada insani duygularımızı şaha kaldırdık dersem, haşa üstten atmamış olurum. Yaşlısı, genci Sinop halkı tam anlamıyla özlediğimiz değerleri bizlere tekrar hatırlatan normal ama artık büyük metropollerde hayalini kurduğumuz ütöpik şehir olma gerçeği ile bizleri yüzleştirdi. Hayran kaldık, sustuk, dinledik, izledik, konuştuk. Bir haftalık çalışma sonrası ortaya çıkan programımızı "anda sanat" "anda performans" olarak kim bilir belki de hemen yanınızda sergileyeceğiz. Teşekkürler Sinop! Teşekkürler Sinopale!
Dilek Çipli, 2014

Sinopale 5 etkinlikleri için
www.sinopale.org
ya da
Hal Binası'na uğrayınız.

İÇ SESLER / DIŞ SESLER

Müzikterapi Grup Çalışması

Renan Koen, *Besteci, Soprano, Müzikterapist*
4 günlük program, 22-25 Temmuz
Saat 10.00-12.00
Pervane Medresesi, Sanat Merkezi

Etkinlik ücretsizdir. Katılım sınırlıdır, kayıt yaptırmanızı rica ederiz.

Bilgi ve Katılım için Suzan Atasever
suzan.atasever@europist.net,
0532 556 70 84

İç ve Dış Sesler

Dış Seslerin İç Seslerle İlişkisi Nedir?

Her gün, her an binlerce ses duyarız günlük koşturmamızın arasında hiç fark etmeden

tüm sesler hafızalarımıza kazınır ve birleştiği anılarla, artık farklılaşmış olarak hepimize özgün kodlar olarak bizlerle yaşamaya devam ederler.

Peki dışarıdan duyduğumuz tüm sesler, içimizdeki sesleri nasıl bastırıyor?

Dışarıdan duyduğumuz sesleri, içimizdeki seslerle nasıl ilişkilendiriyoruz ve algımızı ne yönde etkiliyor?

Neyi amaçlar?

Daha anne karnındayken duymaya başladığımız iç sesimiz, daha sonra bebeklikte de ihtiyaçlarımızı anlamak ve dile getirmek için bize kılavuzluk eder. Bir süre sonra, ne yapmamız gerektiğini o kadar çok duyarız ki, iç sesimizin büyük bir bölümünü

bastırmaya başlarız. Halbuki yaşamımızdaki en gerçek rehberimiz, özümüzü yansıtan iç sesimizdir. Kendi iç sesimizi, iç sesimizin mutlak uyumunu duymaya başladığımızda, diğer insanların da iç seslerini daha iyi anlayabilir, uyumu, huzuru deneyimleyecek bir ortam bulabiliriz.

Esas odaklanma, özgünlük ve iletişim yine bu uyumda saklıdır.

Nasıl yapılır?

Müzikterapi yoluyla, müziği dinleyerek iç sesi anlama, iç sesi ifade etme. Dış sesleri duyma, fark etme, dış seslerin iç seslerle olan ilişkisini fark etme, anlama, ifade etme. Karşısındakinin iç sesini anlama, fark etme, ifade etme.

SOKAKLAR BİZLER İÇİN

Yazan: Yusuf Emre Yalçın

Sanırım 'Sokak Bizim' etkinliğini değerlendirmenin en iyi yolu katılımcıların tepkilerinden bahsetmek olacaktır. Çünkü bizim için böyle bir etkinliği düzenliyor olmak ve çalışma mekanının sokağın kendisi olması başlı başına özgün ve eğlenceli bir durumdu, bu sebeple de bizim gözümüzde etkinliğin her aşaması emek harcamaya değerdi ve gerçekten çok keyif aldık. Tabi ki bizim bu etkinlikten keyif almamızın en önemli sebebi de katılımcı olarak orada bulunan ya da sadece geçerken uğrayan insanların sokakta oluşan duruma karşı hissettikleri memnuniyetlerini belirtmesiydi. Yanımıza gelip bizimle konuşan herkes öncelikle caddenin kendi kullanımlarına açılmasının yarattığı özgürlüğü ne kadar özlediklerini hatırladıklarını söylediler. Çünkü eskiden yazları her akşam belli bir saatten gece 11-12'ye kadar Aşıklar Caddesi kapatılır ve insanlar bisikletlerini, kaykaylarını alıp sokakta olmanın tadını çıkartırlardı. Tabi o

zamanlarla şimdi arasında farklar var; artık o cadde kafelerle dolu ve sıcaklık düşmeye başladığı anda masa sandalyelerini dışarı atan kafelerde oturan insanlar Aşıklar Caddesi'nin sıradanlığından yaya olarak da kurtulma fırsatını yakaladılar, sadece bisikletleriyle değil. Benim en çok hoşuma giden tepki ise şehir dışından o gün dönen ve etkinlikten haberi olmayan bir arkadaşımın, evine giderken kullandığı yolda yürürken kendisini birden bu etkinliğin ortasında bulması ve yanıma gelip "Noluyo burada?! Kendimi başka bir boyuta geçmiş gibi hissediyorum." demesiydi. Caddede çalan müzik, dans eden, bisiklete binen, yerleri boyayan, sohbet eden insanlar, oyun oynayan çocuklar, boyalı suratlar, kostümlü gençler ve Helesa yürüyüşüne bağlanan koca bir gün! Gece 11'e kadar devam eden Helesa yürüyüşüne binlerce insanın katılmasıyla oluşan festival havası! Sinop için unutulmaz bir gündü.

SİNPALE FİLM

**KISA VE İYİ IV
KISA VE İYİ
HOLLYWOOD'DA**

Goethe-Institut'un 'Kısa ve İyi' dizisinin dördüncü seçkisi, Almanya yapımı, çeşitli festivallerde pek çok ödül almış ve kısa film kategorilerinde Oskar ödülleri için aday olmuş ve ödül kazanmış kısa filmlerden oluşuyor.

DENGİ

Almanya 1989, renkli, diyalogsuz, 7 dk.
Yönetmen: Christoph ve Wolfgang Lauenstein
1990 - "Best Animated Short Film"
kategorisinde Oskar ödülü

Boşlukta süzölen bir platformun üzerinde beş figür hareket halindedir. Birinin yaptığı bir hareketin diğerleri tarafından dengelenmesi gerekmektedir; aksi takdirde platform eğilecek ve figürler düşecektir.

KAÇAK YOLCU

Almanya 1992, siyah-beyaz, 12 dk.
Yönetmen: Pepe Danquart
1994 - "Best Action Short Film" kategorisinde Oskar ödülü

Berlin'de bir tramvayda yaşlıca bir kadın genç bir siyah erkeğe ırkçı sözlerle hakaret eder. Genç adam sesini çıkarmaz, diğer yolcular da müdahale etmezler. Ama olaylar hiç beklenmeyen bir şekilde gelişir.

QUEST

Almanya 1996, renkli, diyalogsuz, 11 dk.
Yönetmen: Tyron Montgomery
1994 - "Best Animated Short Film"
kategorisinde Oskar ödülü

Bir çölde bir figür kumların içinden kalkar ve damlayan su sesinin peşine düşer. Suyu ararken kendini farklı mekânların içinde bulur. Suya yaklaşıp gibi olur, ama bir türlü ulaşamaz.

BOZUK PARA

Almanya 1999, renkli, 15 dk.
Yönetmen: Marc-Andreas Bochert
2000 - "Best Live Action Short Film"
kategorisinde Oskar adayı

Hoffmann şık bürosundan çıkarken her gün orada duran bir dilenciye para vermektedir. Adam da onun otoparkta duran arabasını yıkamaya başlar. Fakat Hoffmann bunu istemez ve tepki gösterir.

VAR OLMAK İSTİYORUM

Almanya/Meksika 1999, renkli, 33 dk.
Yönetmen: Florian Gallenberger
2000 - "Best Live Action Film" kategorisinde Oskar adayı

Sokakta yaşayan iki kardeş Mexico-City'de sokaklarda müzik yaparak balon satıcısı olarak çalışma izni almaya çalışırlar. Küçük kardeş Juan okuma ve yazma bilir ve ağabeyi Jorge'den daha sorumlu davranmaktadır.

PERUK USTASI

Almanya 1999, renkli, 15 dk.
Yönetmen: Steffen Schaeffler
2001 - "Best Animated Short Film"
kategorisinde Oskar adayı

Londra, 1665. Bir peruk ustası, şehri kasıp kavuran veba salgınından korunmak için evinden dışarı çıkmamaktadır. İnsanların ölümünü penceresinden seyreder ve bu salgının nedenleri üzerine düşüncelerini bir günlüğe yazar. Bir gün komşularından hayatta kalan tek işi olan küçük bir kız onun evine sığınmak ister.

GREGOR'UN EN BÜYÜK BULUŞU

Almanya 2001, renkli, 11 dk.
Yönetmen: Johannes Kiefer
2002 - "Best Live Action Short Film"
kategorisinde Oskar adayı

Gregor, anneannesi Herta ile birlikte kırdaki bir evde yaşamaktadır. Herta, yürümekte giderek daha çok zorlanmakta ve güçsüzleşmektedir. Arkadaşları ona bir bakım evine yerleşmesi konusunda ısrar ederler. Gregor bunu engellemek amacıyla Herta'nın yürümesini kolaylaştıracak bir buluş yapar.

TEKERLEK

Almanya 2001, renkli, 8 dk.
Yönetmen: Chris Stenner, Heidi Wittlinger, Arvid Uibel
2003 - "Best Animated Short Film"
kategorisinde Oskar adayı

Hew ve Kew, yüzyıllar boyunca hiçbir değişiklik yaşamayan, taştan iki varlıktır. Günün birinde ilk insanlar gelir ve beraberlerinde tekerleği getirirler. Bunun ardından yaşanan müthiş ve son derece hızla gerçekleşen değişiklikler, Hew ve Kew için sadece bir ara dönemdir. Sonra her şey yeniden sakinleşir.

KIRMIZI CEKET

Almanya 2002, renkli, 20 dk.

Yönetmen: Florian Baxmeyer

2004 - "Best Live Action Short Film"

kategorisinde Oskar adayı

Walter'ın oğlu bir trafik kazasında ölmüştür. Üzüntüden çaresiz bir şekilde oğlunun üzerinde "Bayern München" logosu olan kırmızı ceketini bir çöp kutusuna atar. Ceket çöpe atılan eşyaların yeniden değerlendirilmesi kapsamında Saraybosna'ya ulaşır. Dönem savaş dönemidir ve küçük Nikola ceketini yardım malzemeleri arasından kapıp evine koşar.

KAÇAK

Almanya 2005, renkli, 23 dk.

Yönetmen: Ulrike Grote

2006 - "Best Live Action Short Film"

kategorisinde Oskar adayı

Walter sabahleyin evinden aceleyle çıkmak üzereyken kapıda duran oğlan çocuğu onu okuluna bırakmasını söyler. Annesi onu Walter'e göndermiştir. Walter küçük Yuri'yi okuluna bırakır. Çocuk ayrılırken kendisine 'baba' diye seslenir. Walter'in bir oğlu olduğundan haberi yoktur, ama yıllar önce Kathrin'le yaşadığı bir macerayı hatırlar. Kathrin'in adresini bulur, fakat Kathrin hiçbir yerde yoktur.

YOLDA

Almanya 2007, renkli, 30 dk.

Yönetmen: Reto Caffi

2009 - "Best Live Action Short Film"

kategorisinde Oskar adayı

Mağaza dedektifi Rolf, mağaza içindeki kitapçıda satıcı olan Sarah'a tutkundur ve onu sürekli video sistemi üzerinden izler. Bazen de aynı tramvayla seyahat ederler.

Bir akşam tramvayda Sarah'ın yanında bir erkek görür. Sarah indikten sonra birkaç kişi adama saldırır ve onu döverler. Rolf ve diğer yolcular olaya müdahale etmez, onun yerine tramvaydan inerler. Rolf ertesi gün, genç adamın öldüğünü ve onun Sarah'ın erkek kardeşi olduğunu öğrenir.

OYUNCAKLAR ÜLKESİ

Almanya 2007, renkli, 14 dk.

Yönetmen: Jochen Alexander Freydank

2009 - "Best Live Action Short Film"

kategorisinde Oskar ödülü

Almanya 1942. Altı yaşındaki Heinrich Meissner, Yahudi arkadaşı David Siberstein ile birlikte dört el piyano çalmaktadır. Silberstein ailesinin toplama kampına gönderilmesi tehdidi belirdiğinde, Heinrich'in annesi, arkadaşının Oyuncaklar Ülkesi'ne gideceğini söyler. Heinrich de arkadaşıyla gitmek ister. Bir sabah Silberstein ailesi gitmiştir, ama Heinrich de ortada yoktur.

DUVAR TAVŞANLARI

Polonya/Almanya 2009, renkli ve siyah-beyaz, 39 dk.

Yönetmen: Bartek Konopka

2010 - "Best Documentary Short"

kategorisinde Oskar adayı

Ölüm bölgesinde bir cennet: Berlin Duvarı'nın inşasından sonra vahşi tavşanlar Batı ve Doğu arasında kalan bölgeye yerleştiler ve burada büyük bir hızla çoğaldılar. Doğal düşmanlarının var olmadığı bu bölgede hayat onlar için barış içinde geçti. Bu durum, duvarın yıkılmasıyla sona erdi. Tavşanlar yeni özgürlüğe hazırlıklı değillerdi.

RAJU

Almanya, renkli, 24 dk.

Yönetmen: Max Zaehle

2014 - "Best Live Action Short Film"

kategorisinde Oskar adayı

Jan ve Sarah Fischer çifti, evlat edindikleri Raju'yu Kalküta'da bir yetimhaneden

alırlar. Çocuk kısa bir süre sonra ortadan kaybolur. Polisin bir şey yapamadığını fark eden Jan, Raju'yu kendisi aramaya başlar ve tatsız bir gerçekle karşılaşır: Raju'nun öz anne babası hayattadır ve onu kayıp olarak bildirmişlerdir.

SİNOPALE

BEŞİNCİ SİNOP BİENALİ
FIFTH SINOP BIENNIAL

12 TEMMUZ / JULY
31 AĞUSTOS / AUGUST 2014

KÜMELER VE KRİSTALLER sıfır noktasında gözlem

19 Temmuz-31 Ağustos
2014

İDEAL LABORATUVAR köy enstitüleri

20 Temmuz-31 Ağustos
2014

1919-1934 VİYANA MİMARİSİ

20 Temmuz-31 Ağustos
2014

www.sinopale.org
facebook.com/sinopale
twitter.com/sinopale
sinopale.tumblr.com

SİNOPSİS YAYIN EKİBİ

Koordinatör: **Mahir Namur**

Editörler: **Çiğdem Girgiç**

Tasarım Konsepti: **Umut Südüak**

Grafik Tasarım ve Uygulama: **Ceyda Kalyoncu**

Fotoğraflar: **Sinop Amatör Fotoğrafçılar Derneği, Çağatay Şimşek, Güngör Erdem, İpek Hamzaoğlu, Yusuf Emre Yalçın, Mahir Namur, Ahmetcan Alpan, Barış Göğüş, Zeynep Bala Tuncer, Sinopale sanatçıları ve gönüllüleri**

Tasarım ve Proje Yönetimi: **Chameleon Tasarım ve Proje Yönetimi**

Avrupa Kültür Derneği

Sinopale Organizasyon

Mazhar Osman Sk. Özmutlu Ap. N:

4/7 Feneryolu Kadıköy 34724 İstanbul

T: + 90 216 338 33 26 - 338 26 50

F: + 90 216 338 37 06

www.europist.net

www.sinopale.org

akd@europist.net

Informal Gorgun Network

İncedayı Mh. Görgün Ap. N: 11/1

57000 Sinop

T: + 90 368 261 83 75

Sinopale Ofisi

Hal Binası, Kale yazısı Mahallesi, Hal

Aralığı Sokağı, Sinop

T: + 90 368 210 01 01

Basım Yeri:

Şimal Ofset, Sinop

Mehmet Yüksek

KAYI GÖĞÜŞ

İstanbul Otel

Yılmaz Pansiyon

Gözde FM

Foto Ayyıldız

Copy Center